

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.440 van 21 augustus 2001
in de zaak A. 97.122/X-9855.**

In zake :

1. Bert CREVE,
2. Regina MEERSMAN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat F. JUDO,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

1. de gemeente TEMSE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bert CREVE en Regina MEERSMAN op 3 november 2000 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 mei 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse waarbij aan de n.v. Paul VAN LOOVEREN de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het “bouwen (van) 2 bedrijfsruimten en 20 appartementen” op een perceel gelegen aan de Antwerpse Steenweg te Tielrode, kadastraal bekend 4^e afdeling, Sectie A, nr. 531f;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat F. DE PRETER die, loco Advocaat F. JUDO verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse op 3 augustus 1999 een gunstig pre-advies heeft verleend over een “princiëpsvraag” voor het “bouwen meergezinswoningen” op een perceel gelegen aan de Antwerpse Steenweg te Tielrode, kadastraal bekend 4^e afdeling, Sectie A, nr. 531f, zijnde een perceel dat paalt aan twee straten, te weten enerzijds aan de Antwerpse Steenweg, waar het een breedte heeft van circa 20 m, en anderzijds aan de Burgemeester Achiel Heymansstraat, waar het een breedte heeft van circa 40 m, waarbij er een niveauverschil is van circa 6,40 m tussen de Burgemeester Achiel Heymansstraat en de lager gelegen Antwerpse Steenweg; dat de woning van de verzoekende partijen is gelegen rechts van het betrokken perceel aan de Antwerpse Steenweg; dat dit perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren is gelegen in woongebied; dat het niet is gelegen binnen het beheersingsgebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en evenmin deel uitmaakt van een behoorlijk vergunde niet vervallen verkaveling; dat de gemachtigde ambtenaar op 19 oktober 1999 een gunstig advies over voormelde principiësaanvraag heeft uitgebracht, onder de hiernavolgende voorwaarden :

- de vloerplas niveau 2 dient gelijk te zijn aan de pas van de baan t.o.v. de aanpalende wegenis B.A. Heymansstraat;
- de bouwvrije zijdelingse stroken dienen overal min. 5 m te bedragen;
- de kroonlijsthoogte gemeten vanaf de vloerplas max. 6 m zal bedragen aan de kant van de B.A. Heymansstraat;
- de dakvorm dient een zadeldak te zijn met een helling tussen 35° en 55°;
- de uitbouwen t.o.v. de gevels en hellende dakvlakken zullen voldoen aan de volgende voorwaarde :

- de totale breedte van de uitsprongen dient te worden beperkt tot 1/2 van de gevelbreedte;
- de uitbouwen t.o.v. de hellende dakvlakken gemeten op 0.40 m achter het gevelvlak dienen te worden beperkt tot 1.50 m hoog;
- de kroonlijsthoogte en het gabarit van de aanpalende woning links kant Antwerpse Steenweg zal worden aangehouden;
- onder het dak zal slechts één woonlaag worden voorzien;
- het totaal aantal woningen zal max. 20 bedragen; het aantal parkings dient in deze zin te worden aangepast teneinde een minimum aan verharding te voorzien;

dat Paul VAN LOOVEREN een op 6 december 1999 gedagtekende bouwaanvraag heeft ingediend voor het oprichten van een handelsruimte en meergezinswoningen op voormeld perceel, bestaande uit een appartementsgebouw aan de Burgemeester A. Heymansstraat en een appartementsgebouw aan de Antwerpse Steenweg, met tussenin een tuin; dat laatstgenoemd gebouw wordt opgericht in halfopen bebouwing, aansluitend tegen de links van het gebouw gelegen woning, omvattende ondergronds een kelder, gelijkvloers twee handelsruimten, op de eerste verdieping twee appartementen en in de dakverdieping twee appartementen, met een nokhoogte van 11,70 m; dat het gebouw aan de Burgemeester A. Heymansstraat, na afbraak van het bestaande gebouw, een ondergrondse garage omvat, gelegen op 0.42 m van de pas van de Antwerpse Steenweg, waarlangs de toegang wordt genomen, met daarboven twee verdiepingen met telkens vier appartementen, en vier appartementen in de dakverdieping, met een nokhoogte van 16.53 m vooraan en 17,85 m achteraan ten opzichte van het maaiveld; dat tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 19 januari 2000 tot 5 februari 2000, zes ontvankelijke bezwaarschriften worden ingediend, waaronder een door de verzoekende partijen; dat de verzoekende partijen in hun bezwaarschrift onder meer aanvoeren wat volgt :

“Betreft zijde B.A. Heymansstraat.

1. De diepte van het gebouw (15 meter), de gebruikte dakhelling van 50° en het gebruik van 2 niveaus ramen in het dak (zoals duidelijk te zien is op plan 9/7 - gevelzichten), komen feitelijk overeen met de aanwezigheid van 2 woonniveaus in het dak, hetgeen strijdig is met het stedenbouwkundig attest nr. 2. We pleiten voor een beperking van de diepte zodat niet alleen de kroonlijst, maar ook de nokhoogte te verzoenen is met de gebouwen in de onmiddellijke omgeving. Belangrijke aanmerking hierbij is dat de nokhoogte van de bestaande herenboerderij (bewust ?!) foutief wordt weergegeven op het terreinprofiel (plan 9/1) en zich niet (zoals verkeerdelijk wordt gesuggereerd) op + 13,05 m boven pas burgemeester A. Heymansstraat bevindt maar zich op + 7,80 m pas burgemeester A. Heymansstraat bevindt ! Dit is dan ook een manifest foutieve weergave van de bestaande toestand”;

dat het college van burgemeester en schepenen op 15 februari 2000 de ingediende bezwaren heeft onderzocht en verworpen, dat in de weerlegging van de bezwaren volgende elementen op voormeld bezwaar van de verzoekende partijen kunnen worden betrokken :

"Bezwaarschrift Creve-Meersman :

- De voorgestelde bebouwing integreert zich wel in de omgeving :

(...)

b) langs de B.A. Heymansstraat wordt een kroonlijsthoogte van 6 m voorzien met in het dak één woonlaag en gelet op de summiere dakvensters een zolderruimte die niet voor bewoning in aanmerking komt. Recent werden er langs de B.A. Heymansstraat nog twee ééngezinswoningen goedgekeurd met twee bouwlagen en een dak van 40° (46025-628/2 en 46025-4051) op 100 m van de betwiste bouwaanvraag.

(...)

- Voor het gedeelte B.A. Heymansstraat mag slechts één woonlaag in het dak voorzien worden (stedenbouwkundig attest II). Door het voorzien van kleine dakvensters kan er nog enkel een zolder/berging voorzien worden, zeker geen woonfunctie”;

dat de weerlegging van de bezwaren geen antwoord blijkt te bevatten op de opmerking van de verzoekende partijen betreffende de foutieve weergave van de nokhoogte van de bestaande woning op het terreinprofiel; dat de verzoekende partijen op 3 februari 2000 hun bezwaarschrift met dezelfde opmerkingen ook hebben ingediend bij de gemachtigde ambtenaar; dat de gemachtigde ambtenaar op 19 mei 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht, waarin hij zich wat de ingediende bezwaren betreft, “aan(sluit) bij de beslissing van het College”; dat dit advies wat betreft de beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project, en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, luidt als volgt :

"Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De aanvraag is gelegen in de volle dorpskern van Tielrode aan twee dubbele volledig uitgeruste gemeentewegen. Het ontwerp voorziet het oprichten van 2 meergezinswoningen waarvan het gebouw kant Antwerpsesteenweg op het gelijkvloers bestemd is voor 2 winkelruimtes met daarboven woongelegenheden en het gebouw kant B.A. Heymansstraat enkel zal worden ingericht als woongelegenheden. Kant Antwerpsesteenweg wordt de dakhelling en nok overgenomen van de aanpalende woning links huis nr. 35. Kant B.A. Heymansstraat wordt een kroonlijsthoogte van 6 m voorzien met in het dak één woonlaag.

Binnen het straatbeeld komen eveneens dergelijke bouwvolumes voor (o.r. 8/46025/628 - 8/46025/4051).

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat de onmiddellijke omgeving gekenmerkt is door reeds gerealiseerde meergezinswoningen;

Overwegende dat het ontwerp kadert binnen de drukke woonomgeving en tegemoet komt aan de voorwaarden gesteld in ons eerder uitgebracht stedenbouwkundig attest nr. 2;

Overwegende dat de bezwaren naar aanleiding van het openbaar onderzoek door het college van burgemeester en schepenen werden weerlegd en mijn bestuur zich aansluit bij deze beslissing;

Overwegende dat de goede ruimtelijke ordening niet zal worden verstoord";

dat het college van burgemeester en schepenen bij het bestreden besluit van 30 mei 2000 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning heeft verleend; dat deze vergunning geen eigen motivering van het college van burgemeester en schepenen vermeldt;

Overwegende dat de verzoekende partijen stellen dat pas via een radiobericht op 7 september 2000, gevolgd door een krantenbericht op 8 september 2000 hun vrees werd bevestigd dat effectief een bouwvergunning was afgeleverd, en dat zij "zelfs dan (...) meermaals (hebben) moeten aandringen om ook formeel bevestiging (en later kopie) van de akte te krijgen bij het gemeentebestuur van Temse";

Overwegende dat de eerste verwerende partij betoogt dat Lutgart PERMENTIER op 31 mei 2000 kopie ontving van de verleende vergunning en dat, "aangezien verzoekers rechtstreeks of onrechtstreeks via gebuur mevrouw Lutgart PERMENTIER ongetwijfeld kennis hadden van het bestaan van een stedenbouwkundige vergunning voor 6 september 2000 (...) hun op 6 november 2000 ingediend verzoek tot nietigverklaring als laattijdig (moet) worden aangemerkt en derhalve van de hand worden gewezen";

Overwegende dat stedenbouwkundige vergunningen niet bekendgemaakt noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de door artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat de dag waarop zij kennis hebben van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, of er kennis van konden nemen, gebruik makend van de hen door artikel 2 van het koninklijk besluit van 21 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw geboden mogelijkheid om er ten gemeentehuize kennis van te nemen; dat het zaak is van de partij die beweert dat een verzoeker kennis had van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren;

Overwegende dat de eerste verwerende partij niet met bewijskrachtige stukken aantoont dat Lutgart PERMENTIER reeds op 31 mei 2000 kennis had van de bestreden stedenbouwkundige vergunning én dat de verzoekende partijen via Lutgart PERMENTIER reeds meer dan zestig dagen voor het instellen van hun beroep kennis hadden of konden hebben van deze vergunning; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, van het materiële motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel :

"doordat, ten eerste de bestreden beslissing slechts zeer partieel en niet op afdoende wijze antwoordt op de bezwaren die in het kader van de openbaar-makingsprocedure, met name door verzoekende partijen, werden geformuleerd, terwijl de vergunningverlenende overheid verplicht is dergelijke technische bezwaren op een afdoende en technische wijze te beantwoorden, en doordat, ten tweede de bestreden beslissing mede berust op een feitelijke fout in de plannen die de vergunningsaanvraag begeleidden, terwijl een bestuurshandeling dient gesteund te zijn op feitelijk correcte gegevens en motieven.

Toelichting

In het kader van haar verplichting tot formele motivering van bestuurshandelingen, is de vergunningverlenende overheid weliswaar niet verplicht ieder bezwaar afzonderlijk te beoordelen, doch dit neemt niet weg dat de desbetreffende motivering afdoende moet zijn in het licht van de bemerkingen van wie zijn bezwaren in de loop van de procedure heeft laten kennen. (...) Zelfs indien deze bezwaren niet als dusdanig worden beantwoord, moet minstens indirect uit de aangedragen motivering kunnen blijken dat, en om welke redenen, de bezwaren werden afgewezen.

Dit heeft onder meer als gevolg dat de vergunningverlenende overheid haar motiveringsverplichting niet respecteert, wanneer zij bezwaren respectievelijk zonder meer beantwoordt door de affirmatie van hun tegendeel (bijvoorbeeld inzake de elementen met betrekking tot de goede plaatselijke ruimtelijke ordening), dan wel afdoen als 'berustend op subjectieve gegevens en gevoelens' (bijvoorbeeld inzake de toebrengring van abnormale burenhinder of de schending van de privacy van verzoekers), of baseren op doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (inzake de versterking van de woonkernen in het

buitengebied), die decretaal beschouwd geen rechtstreeks argument kunnen zijn in de al dan niet toekenning van een individuele vergunning (zie artikel 19, § 6 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).

Er is echter meer.

Wanneer een overheidsbeslissing plannen goedkeurt en een vergunning aflevert voor hun uitvoering, en bij het afleveren van deze vergunning niet antwoordt op het bezwaar van verzoekers dat de hoogte van het af te breken gebouw foutief is weergegeven op de bouwplannen, betekent dit minstens impliciet dat de vergunningverlenende overheid van mening is dat deze weergave niet foutief was. Dit gegeven heeft natuurlijk ook verregaande gevolgen voor de beoordeling van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening : het spreekt voor zich dat een toename van de bouwhoogte met ongeveer een meter (zoals vermeld op de bouwplannen) op een veel beperkter(e) wijze zal ingrijpen op de schaalverhoudingen van de onmiddellijke omgeving, dan het geval zal zijn bij een verdubbeling van de bouwhoogte.

Welnu, op de plannen van de bouwaanvraag staat op het profielplan een hoogte van 19,05 meter vermeld voor het af te breken gebouw, terwijl het nieuw op te trekken gebouw een hoogte van 21,27 m zou krijgen (vanaf de 0-pas Antwerpsesteenweg). Anderzijds blijkt uit een beëdigde verklaring van landmeter-expert Dirk TEUGELS d.d. 26 september 2000 (stuk 4 van verzoekende partijen) dat de werkelijke hoogte tussen de nok van het dak van het af te breken gebouw en de as van de weg slechts 7,80 m bedraagt (...) (vanaf de 0-pas Heymanstraat). Vermits het verschil tussen beide straten ongeveer 6,5 m bedraagt, en de hoogte van aan de Antwerpsesteenweg bijgevolg ongeveer 14,5 m is, wordt het verschil veel belangrijker dan uit het dossier kan blijken.

Door desalniettemin haar goedkeuring te hechten aan de haar voorgelegde plannen en geen rekening te houden met de feitelijke informatie die verzoekende partijen haar hebben aangereikt, heeft de vergunningverlenende overheid minstens niet gehandeld zoals van een normaal zorgvuldige overheid kan worden verwacht in het kader van haar opdracht tot feitenvinding. De zorgvuldigheidsverplichting vereist minstens dat men nagaat of bepaalde, vrij eenvoudig na te trekken feitelijke gegevens overeenstemmen met de werkelijkheid. Dit geldt a fortiori wanneer de overheid er in het kader van een bezwaarprocedure op wordt attent gemaakt dat dit niet het geval is.

Wanneer een beslissing minstens impliciet een foutief gegeven aanvaardt als basis voor haar beslissing, beantwoordt zij niet aan de verplichtingen die haar zijn opgelegd door de wet van 29 juli 1991 (...).

Meer nog : het volstaat dat er ernstige redenen zijn om te twijfelen aan de feitelijke correctheid van de motivering of dat de overheid niet heeft aangetoond dat het aangehaalde motief feitelijk juist is, om te beslissen tot een schending van de formele motiveringsverplichting (...)"

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat “de werkelijke hoogte van het af te breken gebouw (...) geen invloed (heeft) op de beoordeling van de nieuwbouw en (...) enkel dienstig (is) om vergunning te bekomen voor de afbraak ervan”;

Overwegende dat de tweede verwerende partij eenzelfde argumentatie aanvoert ter weerlegging van het middel;

Overwegende dat het bezwaar van de verzoekende partijen omtrent de foutieve weergave van het profiel van de te slopen woning op het terreinprofiel op kaart 9/1 in de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen niet blijkt te zijn beantwoord; dat artikel 16, 3°, d), van het besluit van de Vlaamse regering van 4 november 1997 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier voor de aanvraag om een bouwvergunning bepaalt dat het dossier voor de aanvraag om een bouwvergunning onder meer moet bevatten :

“d) minstens één terreinprofiel op een gebruikelijke schaal groter dan of gelijk aan 1/1000 met weergave van minstens :

- de vermelding van de gebruikte schaal;
- het reliëf van het goed vóór en na de uitvoering van de geplande werken of handelingen, met verwijzing naar een referentiepeil op de weg waaraan het goed paalt en met het peil van de percelen palend aan het goed;
- als ze voorkomt, het profiel van de bestaande te behouden of te slopen bebouwing;
- het profiel van de geplande werken of handelingen;
- als ze voorkomt, het profiel van de aangrenzende bebouwing”;

dat het standpunt van de verwerende partijen dat de verplichting om op het terreinprofiel ook het profiel van de te slopen bebouwing aan te geven enkel dienstig is voor het verkrijgen van de sloopvergunning, niet kan worden bijgetreden; dat het aangeven op het terreinprofiel van zowel het profiel van de te slopen bebouwing als het profiel van de geplande werken of handelingen er juist toe strekt een juist inzicht te verschaffen in de wijzigingen in de omvang van de bebouwing die de geplande werken of handelingen tot gevolg zullen hebben; dat de verwerende partijen niet betwisten dat het profiel van het te slopen gebouw in de Burgemeester Achiel Heymansstraat foutief is aangegeven, en wel in die mate dat zoals verzoekers stellen “de nokhoogte van de bestaande herenboerderij (...) foutief wordt weergegeven op het terreinprofiel (plan 9/1) en zich niet (zoals verkeerdelijk wordt gesuggereerd) op + 13,05 m boven pas burgemeester A. Heymansstraat bevindt maar zich op + 7,80 m pas burgemeester A. Heymansstraat bevindt”; dat er in de gegeven omstandigheden en op grond van de door hen bijgebrachte verklaring van een landmeter waarin deze stelt dat de nokhoogte van de te slopen woning opzichts de as van de Burgemeester A. Heymansstraat 7,80 m bedraagt, terwijl dit op het plan 9/1 circa 12 m lijkt, het standpunt van de verzoekende partijen aannemelijk is; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen laten gelden dat het moeilijk te herstellen en ernstige karakter van het dreigende nadeel in hunnen hoofde niet ontkend kan worden, dat wat het ernstige karakter betreft, zij opmerken dat zij worden geconfronteerd met een totale omvorming van hun leefomgeving, met nefaste gevolgen voor hun privacy, verkeersveiligheid en ruimtebeleving, welke nadelen blijken uit het bezwaarschrift dat zij in het kader van het openbaar onderzoek hebben ingediend, waarbij ermee rekening moet worden gehouden dat naast hun woning plots een (naar Tielroodse normen) mastodontgebouw van 14,7 m in plaats van het bestaande gebouw van 7,8 m zal oprijzen; dat zij wat het moeilijk te herstellen karakter betreft wijzen op het onwaarschijnlijke karakter van een herstel in natura, wanneer slechts na verloop van jaren een vernietigingsarrest zou worden gewezen, hetgeen des te meer geldt nu de verdeling door verkoop van de verschillende appartementen een afbraakmaatregel nog meer onwaarschijnlijk maakt;

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat het aangehaalde moeilijk te herstellen ernstig nadeel op zijn minst gerelativeerd moet worden, dat het ontwerp ruimschoots voldoet aan de voorzieningen van het Burgerlijk Wetboek inzake het nemen van lichten en zichten, en dat de bewoning van de op te richten meergezinswoning terug te brengen is tot (de lasten van) het gewone nabuurschap;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat de verwijzing naar een tijdens het openbaar onderzoek ingediend bezwaarschrift niet opgaat daar waar er de verplichting bestaat in het verzoekschrift zelf de concrete feiten uiteen te zetten die aantonen waaruit het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat, en dat ook de aangevoerde nadelen niet worden geconcretiseerd;

Overwegende dat de verzoekende partijen in het verzoekschrift tot schorsing de integrale tekst van hun bezwaarschrift hebben hernomen, zodat het verweer van de tweede verwerende partij terzake niet kan worden aangenomen; dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de realisatie van het geplande appartementsgebouwencomplex onmiddellijk naast hun woning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 30 mei 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Temse waarbij aan de n.v. Paul VAN LOOVEREN de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het “bouwen (van) 2 bedrijfsruimten en 20 appartementen” op een perceel gelegen aan de Antwerpse Steenweg te Tielrode, kadastraal bekend 4° afdeling, Sectie A, nr. 531f.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig augustus tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.